

Dziennik Urzędowy C 227

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 64
14 czerwca 2021

Spis treści

III Akty przygotowawcze

RADA

2021/C 227/01	Stanowisko Rady (UE) nr 21/2021 w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, instrumentu wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej Przyjęte przez Radę w dniu 27 maja 2021 r.	1
2021/C 227/02	Uzasadnienie Rady: Stanowisko Rady (UE) nr 21/2021 w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, instrumentu wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej	18
2021/C 227/03	Stanowisko Rady (UE) nr 22/2021 w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) nr 603/2013, (UE) 2016/794, (UE) 2018/1862, (UE) 2019/816 i (UE) 2019/818 w odniesieniu do ustanowienia warunków dostępu do innych systemów informacyjnych UE do celów Wizowego Systemu Informacyjnego Przyjęte przez Radę w dniu 27 maja 2021 r.	20
2021/C 227/04	Uzasadnienie Rady: Stanowisko Rady (UE) nr 22/2021 w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) nr 603/2013, (UE) 2016/794, (UE) 2018/1862, (UE) 2019/816 i (UE) 2019/818 w odniesieniu do ustanowienia warunków dostępu do innych systemów informacyjnych UE do celów Wizowego Systemu Informacyjnego	29

PL

III

(Akty przygotowawcze)

RADA

STANOWISKO RADY (UE) NR 21/2021 W PIERWSZYM CZYTANIU

w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, instrumentu wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej

Przyjęte przez Radę w dniu 27 maja 2021 r.

(2021/C 227/01)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33, 114 i 207,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Urzędy celne w łącznej liczbie 2 140, które znajdują się na granicach zewnętrznych Unii, muszą być odpowiednio wyposażone, by móc zapewnić sprawne i skuteczne funkcjonowanie unii celnej. Potrzeba odpowiednich kontroli celnych przynoszących równoważne wyniki jest pilniejsza niż kiedykolwiek, i to nie tylko ze względu na tradycyjną funkcję służb celnych polegającą na poborze dochodów, lecz także w coraz większym stopniu z uwagi na to, że w celu zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony konieczne jest znaczne wzmocnienie kontroli towarów wprowadzanych i wyprowadzanych na zewnętrznych granicach Unii. Jednocześnie takie kontrole przemieszczania towarów przez granice zewnętrzne nie powinny jednak utrudniać legalnego handlu z państwami trzecimi, lecz raczej go ułatwiać.
- (2) Unia celna stanowi jeden z fundamentów Unii, która jest jednym z największych bloków handlowych na świecie. Unia celna ma zasadnicze znaczenie dla właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz dla korzyści, jakie wynikają z niego zarówno dla przedsiębiorców, jak i dla obywateli, i dlatego potrzebne są ciągłe działania na rzecz jej wzmocnienia.
- (3) Poziom skuteczności kontroli celnych przeprowadzanych w poszczególnych państwach członkowskich jest obecnie niejednakowy. Wynika to zarówno z różnic geograficznych pomiędzy państwami członkowskimi, jak i z różnic w ich zdolnościach i zasobach. Zdolność państw członkowskich do reagowania na wyzwania wynikające ze stale zmieniających się globalnych modeli biznesowych i łańcuchów dostaw zależy nie tylko od czynnika ludzkiego, ale również od dostępności i właściwego funkcjonowania nowoczesnego i niezawodnego sprzętu do kontroli celnej. Wyzwania, takie jak dynamiczny rozwój handlu elektronicznego, rosnąca cyfryzacja i konieczność poprawy odporności na cyberataki, również zwiększą zapotrzebowanie na skuteczne kontrole celne. Udostępnienie równoważnego sprzętu do kontroli celnej jest zatem jednym z ważnych elementów w rozwiązywaniu problemów

⁽¹⁾ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s. 67.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 27 maja 2021 r. Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

związanych z istniejącymi różnicami. Pozwoli to uzyskać bardziej równoważny poziom skuteczności kontroli celnych przeprowadzanych w poszczególnych państwach członkowskich i tym samym pomoże zapobiegać nieuczciwemu wyborowi miejsca przywozu (ang. „import point shopping”), czyli przekierowywaniu przepływu towarów do najsłabszych punktów w systemie kontroli celnych. Towary wprowadzane na terytorium Unii powinny zatem być objęte kontrolami opierającymi się na analizie ryzyka zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽³⁾ (zwanym dalej „unijnym kodeksem celnym”).

- (4) Państwa członkowskie wielokrotnie sygnalizowały, że potrzebne jest wsparcie finansowe i przeprowadzenie dogłębnej analizy dotyczącej niezbędnego sprzętu. W konkluzjach z dnia 23 marca 2017 r. w sprawie finansowania organów celnych Rada zwróciła się do Komisji, by „oceniła możliwość finansowania potrzeb w zakresie wyposażenia technicznego ze środków przyszłych programów finansowych Komisji oraz usprawniła koordynację i [...] współpracę między organami celnymi a innymi organami ścigania do celów finansowania”.
- (5) Zgodnie z unijnym kodeksem celnym kontrole celne mają być rozumiane nie tylko jako egzekwowanie przestrzegania przepisów prawa celnego, lecz także jako egzekwowanie innych przepisów regulujących wprowadzanie, wyprowadzanie, tranzyt, przemieszczanie, składowanie i końcowe przeznaczenie towarów przemieszczanych między obszarem celnym Unii a krajami lub terytoriami spoza obszaru celnego Unii oraz obecność i przemieszczanie w ramach obszaru celnego Unii towarów nieujnych i towarów objętych procedurą końcowego przeznaczenia. Te inne przepisy uprawniają organy celne do wykonywania określonych zadań z zakresu kontroli i obejmują przepisy dotyczące podatków, w szczególności w odniesieniu do podatków akcyzowych i podatku od wartości dodanej, przepisy dotyczące zewnętrznych aspektów rynku wewnętrznego, wspólnej polityki handlowej i innych wspólnych polityk Unii związanych z wymianą handlową, przepisy dotyczące bezpieczeństwa całego łańcucha dostaw oraz przepisy dotyczące ochrony interesów finansowych i gospodarczych Unii i jej państw członkowskich.
- (6) Wspieranie osiągnięcia odpowiedniego i równoważnego poziomu wyników kontroli celnych na zewnętrznych granicach Unii umożliwia zmaksymalizowanie korzyści płynących z unii celnej i tym samym zapewnia dodatkowe wsparcie organom celnym, które współdziałają, aby chronić interesy Unii. Ukierunkowany fundusz unijny na rzecz sprzętu do kontroli celnej w celu skorygowania obecnych różnic przyczyniłby się do ogólnej spójności między państwami członkowskimi. Taki ukierunkowany fundusz uwzględniłby różne potrzeby odnoszące się do różnych rodzajów granic, mianowicie granic morskich i innych granic wodnych, granic powietrznych i granic lądowych, w tym przejść granicznych kolejowych i drogowych, jak również przejść granicznych dla ruchu pocztowego. W świetle wyzwań, przed którymi stoi świat, w szczególności nieustannej potrzeby chronienia interesów finansowych i gospodarczych Unii i jej państw członkowskich, a jednocześnie ułatwiania przepływu legalnego handlu, dostępność nowoczesnego i niezawodnego sprzętu do kontroli na granicach zewnętrznych jest niezbędna.
- (7) W związku z tym należy ustanowić nowy instrument wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej przeznaczonego do użytku na wszelkiego rodzaju granicach. Instrument ten powinien wspierać unię celną i pracę organów celnych, w szczególności pomagać im w chronieniu interesów finansowych i gospodarczych Unii, zapewnianiu bezpieczeństwa i ochrony w obrębie Unii oraz ochronie Unii przed nieuczciwym i nielegalnym handlem, takim jak handel podrabianymi towarami, przy jednoczesnym ułatwianiu legalnej działalności gospodarczej. Instrument ten powinien przyczynić się do odpowiednich i równoważnych wyników kontroli celnych. Ponadto sprzęt do kontroli celnej sfinansowany w ramach niniejszego Instrumentu powinien wspierać wdrażanie wspólnych ram zarządzania ryzykiem celnym, o których mowa w unijnym kodeksie celnym. Cel ten należy osiągnąć w drodze prowadzonych w przejrzysty sposób zakupów, utrzymania i modernizacji odpowiedniego, nowoczesnego i niezawodnego sprzętu do kontroli celnej, przy należyтым uwzględnieniu ochrony danych, cyberdoporności oraz kwestii dotyczących bezpieczeństwa i środowiska, w tym ekologicznego usuwania wymienianego sprzętu.
- (8) Organy celne państw członkowskich przyjmują coraz więcej obowiązków, które są wykonywane na granicach zewnętrznych i które dotyczą często dziedziny bezpieczeństwa. W związku z tym ważne jest udzielenie państwom członkowskim unijnego wsparcia finansowego, aby umożliwić im zapewnienie równoważnego poziomu przeprowadzania kontroli granicznej i kontroli celnej na granicach zewnętrznych. Równie ważne jest propagowanie na granicach Unii, w odniesieniu do kontroli towarów i kontroli osób, współpracy międzyagencyjnej między organami krajowymi w każdym państwie członkowskim, które są odpowiedzialne za kontrolę graniczną lub inne zadania wykonywane na granicy – w celu zmaksymalizowania unijnej wartości dodanej w dziedzinie zarządzania granicami i kontroli celnych.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

- (9) Niezbędne jest zatem ustanowienie Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami (zwanego dalej „Funduszem”).
- (10) Ze względu na specyfikę prawną tytułu V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), a także różne podstawy prawne mające zastosowanie do polityk realizowanych w dziedzinie granic zewnętrznych i kontroli celnej, nie jest z prawnego punktu widzenia możliwe ustanowienie Funduszu jako pojedynczego instrumentu.
- (11) Należy zatem ustanowić Fundusz w postaci kompleksowych ram dla unijnego wsparcia finansowego w dziedzinie zarządzania granicami, obejmujący instrument wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej (zwany dalej „Instrumentem”) ustanowiony niniejszym rozporządzeniem oraz Instrument Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../...⁽⁴⁾ ^(*).
- (12) W świetle znaczenia przeciwdziałania zmianie klimatu oraz zgodnie z zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu⁽⁵⁾ i celów Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczących zrównoważonego rozwoju określonych w Agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, przyjętej 25 września 2015 r., działania na mocy niniejszego rozporządzenia powinny przyczynić się do realizacji dążeń Unii, by co najmniej 30 % łącznej kwoty budżetu Unii przeznaczyć na wspieranie celów związanych z klimatem oraz by 7,5 % budżetu rocznego Unii w 2024 r. oraz 10 % zarówno w 2026 r., jak i w 2027 r. stanowiły wydatki związane z różnorodnością biologiczną, przy uwzględnieniu istnienia nakładających się na siebie aspektów celów w zakresie klimatu i różnorodności biologicznej.
- (13) W niniejszym rozporządzeniu określono pulę środków finansowych na cały okres trwania Instrumentu, która podczas corocznej procedury budżetowej ma stanowić dla Parlamentu Europejskiego i Rady główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 18 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 16 grudnia 2020 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych⁽⁶⁾. Z tej puli środków finansowych powinno być możliwe pokrywanie niezbędnych i należycie uzasadnionych wydatków na działania służące zarządzaniu Instrumentem i ocenie realizacji jego celów, o ile działania te są związane z celem ogólnym i celem szczegółowym Instrumentu.
- (14) Do niniejszego Instrumentu zastosowanie ma rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046⁽⁷⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem finansowym”). Rozporządzenie finansowe określa zasady wykonania budżetu Unii, w tym zasady dotyczące dotacji, nagród, zamówień, zarządzania pośredniego, instrumentów finansowych, gwarancji budżetowych, pomocy finansowej oraz zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych.
- (15) Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają horyzontalne zasady finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 TFUE. Zasady te, ustanowione w rozporządzeniu finansowym, określają w szczególności procedurę uchwalania i wykonywania budżetu w drodze dotacji, zamówień, nagród i wykonania pośredniego oraz przewidują kontrolę odpowiedzialności podmiotów upoważnionych do działań finansowych. Zasady przyjęte na podstawie art. 322 TFUE obejmują także ogólny system warunkowości służący ochronie budżetu Unii. Finansowanie na mocy niniejszego Instrumentu powinno podlegać zasadom, o których mowa w rozporządzeniu finansowym, i powinno zapewniać optymalne wykorzystanie zasobów finansowych w ramach osiągnięcia celów Instrumentu.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... z dnia ... ustanawiające, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, Instrument Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami oraz Polityki Wizowej (Dz.U. L ...).

^(*) Rozporządzenie zawarte w dokumencie ST 6487/21 (2018/0249(COD)).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

- (16) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/444 ⁽⁸⁾ ustanawia program „Cła” na rzecz współpracy w dziedzinie ceł (zwany dalej „programem »Cła«”), by wspierać unię celną i organy celne. W celu zachowania spójności i horyzontalnej koordynacji działań prowadzonych w ramach współpracy dotyczących ceł i sprzętu do kontroli celnej, należy wdrażać takie działania na podstawie jednego aktu prawnego, a mianowicie programu „Cła” na rzecz współpracy w dziedzinie ceł, zawierającego jeden zbiór przepisów. W związku z tym w ramach niniejszego Instrumentu należy wspierać jedynie zakup, utrzymanie i modernizację kwalifikującego się sprzętu do kontroli celnej, podczas gdy wszystkie inne powiązane działania, takie jak działania prowadzone w ramach współpracy dotyczące oceny potrzeb w zakresie sprzętu lub szkoleń dotyczących danego sprzętu powinny być wspierane w ramach programu „Cła”.
- (17) Ponadto w ramach Instrumentu powinno się również wspierać, w stosownych przypadkach, zakup lub modernizację sprzętu do kontroli celnej w celu przetestowania nowego sprzętu lub nowych funkcji istniejącego sprzętu w warunkach eksploatacyjnych, zanim państwa członkowskie zaczną nabywać taki nowy sprzęt na dużą skalę. Podczas testowania w warunkach eksploatacyjnych należy w szczególności zweryfikować wyniki badań nad sprzętem do kontroli celnej w ramach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... ⁽⁹⁾ (*). Komisja powinna zachęcać do wspólnego udzielania zamówień i do testowania sprzętu do kontroli celnej przez co najmniej dwa państwa członkowskie wykorzystujące w tym celu narzędzia współpracy w ramach programu „Cła”.
- (18) Większość sprzętu do kontroli celnej może być tak samo lub częściowo przydatna do kontroli przestrzegania innych przepisów prawa unijnego, takich jak przepisy dotyczące zarządzania granicami, wiz lub współpracy policyjnej. Fundusz ustanowiono w związku z tym w formie dwóch uzupełniających się instrumentów odnoszących się do zakupu sprzętu, których zakresy nie pokrywają się, lecz wzajemnie uzupełniają. Z jednej strony Instrument Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej ustanowiony rozporządzeniem będzie zapewniał wsparcie finansowe wyłącznie w odniesieniu do kosztów sprzętu, którego głównym celem lub skutkiem jest zintegrowane zarządzanie granicami, ale umożliwi także wykorzystywanie tego sprzętu do dodatkowych celów, takich jak kontrole celne. Z drugiej strony instrument wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej ustanowiony niniejszym rozporządzeniem będzie zapewniał wsparcie finansowe wyłącznie w odniesieniu do kosztów sprzętu, którego głównym celem lub skutkiem są kontrole celne, ale umożliwi także wykorzystywanie tego sprzętu do dodatkowych celów, takich jak kontrole graniczne i bezpieczeństwo. Taki podział ról między tymi dwoma instrumentami przyczyni się do pogłębienia współpracy międzyagencyjnej, o której mowa w art. 3 ust. 1 lit. e) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 ⁽¹⁰⁾, w ramach podejścia opartego na europejskim zintegrowanym zarządzaniu granicami, umożliwiając tym samym organom celnym i służbie granicznej wspólne działanie i maksymalizację wpływu budżetu Unii przez wspólne wykorzystywanie i interoperacyjność sprzętu do kontroli. Wspólne wykorzystywanie sprzętu przez organy celne i inne służby graniczne nie powinno mieć systematycznego charakteru.
- (19) Zgodnie z art. 193 ust. 2 rozporządzenia finansowego dotacji można udzielić na działanie, które już się rozpoczęło, pod warunkiem że wnioskodawca może wykazać potrzebę rozpoczęcia działania przed podpisaniem umowy o udzielenie dotacji. Mimo że w takich przypadkach koszty poniesione przed datą przedłożenia wniosku o udzielenie dotacji co do zasady nie zostałyby uznane za kwalifikowalne, należy to umożliwić w drodze wyjątku ze względu na opóźnione wejście w życie niniejszego rozporządzenia w porównaniu z początkiem obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027. Aby umożliwić wdrażanie od początku wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 oraz aby uniknąć opóźnienia wsparcia unijnego, które to opóźnienie mogłoby zaszkodzić interesowi Unii, jakim jest dysponowanie odpowiednim wyposażeniem w celu zapewnienia sprawnego i skutecznego funkcjonowania unii celnej, w ograniczonym okresie na początku wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, powinno być możliwe przewidzenie w decyzji w sprawie finansowania, że koszty poniesione w związku z działaniami wspieranymi na mocy niniejszego rozporządzenia, których realizacja już się rozpoczęła, będą uznawane za kwalifikowalne od dnia 1 stycznia 2021 r., nawet jeżeli działania te zostały zrealizowane, a koszty te – poniesione przed przedłożeniem wniosku o udzielenie dotacji.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/444 z dnia 11 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia programu „Cła” na rzecz współpracy w dziedzinie ceł oraz uchylecia rozporządzenia (UE) nr 1294/2013 (Dz.U. L 87 z 15.3.2021, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... z dnia ... ustanawiające program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 i (UE) nr 1291/2013 (Dz.U. L ..., s. ...).

^(*) Rozporządzenie zawarte w dokumencie ST 7064/20 (2018/0224(COD)).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylecia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz.U. L 295 z 14.11.2019, s. 1).

- (20) Na zasadzie odstępstwa od rozporządzenia finansowego finansowanie danego działania przez kilka unijnych programów lub instrumentów powinno być dopuszczalne, aby umożliwić i wspierać, w stosownych przypadkach, współpracę i interoperacyjność pomiędzy poszczególnymi dziedzinami. W takich przypadkach jednak, zgodnie z zasadą zakazu podwójnego finansowania określoną w rozporządzeniu finansowym, wkłady nie mogą pokrywać tych samych kosztów. Jeżeli państwu członkowskiemu przyznano już wkłady z innego programu unijnego lub wsparcie z funduszu unijnego na zakup tego samego sprzętu lub gdy państwo to otrzymało już taki wkład lub takie wsparcie, należy o tym poinformować Komisję zgodnie z art. 191 rozporządzenia finansowego.
- (21) Finansowanie przekraczające pułap stopy współfinansowania powinno być przyznawane wyłącznie w należycie uzasadnionych przypadkach, które mogą obejmować przypadki wspólnego udzielania zamówień i wspólnego testowania sprzętu do kontroli celnej przez co najmniej dwa państwa członkowskie.
- (22) Z uwagi na szybko zmieniające się technologie, zagrożenia i priorytety w dziedzinie cel, programy prac nie powinny obejmować dłuższych okresów. Jednocześnie roczne programy prac nie byłyby konieczne dla wdrażania Instrumentu i pociągnęłyby za sobą zwiększenie obciążenia administracyjnego dla Komisji i dla państw członkowskich. W związku z tym programy prac powinny zasadniczo obejmować więcej niż jeden rok budżetowy, ale nie więcej niż trzy lata budżetowe.
- (23) W celu zapewnienia jednolitych warunków realizacji programów prac zgodnie z niniejszym rozporządzeniem należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (24) Mimo że do tego, by osiągnąć cel szczegółowy polegający na zapewnieniu równoważnych wyników kontroli celnych niezbędne jest centralne wdrażanie niniejszego Instrumentu, to ze względu na techniczny charakter Instrumentu konieczne są prace przygotowawcze na szczeblu technicznym. W związku z tym wdrażanie powinno opierać się na ocenach potrzeb. Te oceny potrzeb przeprowadza się przy wykorzystaniu wiedzy fachowej i doświadczeń na szczeblu krajowym dzięki zaangażowaniu organów celnych. Powinny one opierać się na jasnej metodologii obejmującej minimalną liczbę działań zapewniających zebranie istotnych informacji. Komisja powinna wykorzystywać te informacje do określenia alokacji środków finansowych dla państw członkowskich, biorąc pod uwagę w szczególności wielkość wymiany handlowej, odnośne ryzyka oraz zdolności administracyjne organów celnych w zakresie wykorzystywania i utrzymania sprzętu w celu osiągnięcia jak najbardziej efektywnego wykorzystania sprzętu do kontroli celnej finansowanego w ramach Instrumentu. Aby przyczynić się do utrzymania dyscypliny budżetowej, warunki ustalania priorytetów w odniesieniu do dotacji powinny zostać jasno określone i opierać się na takiej ocenie potrzeb.
- (25) Aby zapewnić regularne monitorowanie i sprawozdawczość, należy stworzyć odpowiednie ramy monitorowania osiągniętych przez Instrument rezultatów i prowadzonych w jego ramach działań. Takie monitorowanie i sprawozdawczość powinny opierać się na wskaźnikach ilościowych i jakościowych służących do pomiaru skutków działań w ramach Instrumentu. Wymogi dotyczące sprawozdawczości powinny obejmować wymóg przekazywania Komisji informacji na temat sprzętu do kontroli celnej, jeżeli koszt danego egzemplarza sprzętu do kontroli celnej przekracza 10 000 EUR bez podatków. Informacje te należy odróżnić od informacji, które należy przekazać ogółowi społeczeństwa i mediom w celu promowania działań realizowanych w ramach Instrumentu i jego rezultatów

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (26) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹²⁾ Instrument powinien być przedmiotem ewaluacji na podstawie informacji zgromadzonych zgodnie ze szczególnymi wymogami dotyczącymi monitorowania, przy czym należy unikać obciążeń administracyjnych, w szczególności dla państw członkowskich, a także nadmiernej regulacji. Wymogi te powinny, w stosownych przypadkach, obejmować mierzalne wskaźniki jako podstawę porównywalnej i całościowej ewaluacji rzeczywistych skutków Instrumentu. Ewaluacja śródkresowa i końcowa, które powinny zostać przeprowadzone nie później niż cztery lata po, odpowiednio, rozpoczęciu lub zakończeniu wdrażania Instrumentu, powinny wnieść wkład w sprawny proces decyzyjny w kontekście kolejnych wieloletnich ram finansowych dotyczący wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej. W związku z tym szczególnie ważne jest, by ewaluacja śródkresowa i końcowa zapewniały satysfakcjonujące i wystarczające informacje oraz by zostały przeprowadzone w należytych terminach. W ewaluacji śródkresowej i końcowej Komisja powinna uwzględnić szczegóły dotyczące wspólnego wykorzystywania przez organy celne i inne służby graniczne sprzętu finansowanego w ramach Instrumentu, o ile państwa członkowskie przekazały odnośne informacje. Oprócz śródkresowej i końcowej ewaluacji Instrumentu należy również sporządzać, w ramach systemu sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów, roczne sprawozdania z postępów w celu monitorowania wdrażania Instrumentu. Sprawozdania te powinny obejmować podsumowanie zdobytych doświadczeń, oraz, w stosownych przypadkach, napotkanych trudności i stwierdzonych niedociągnięć w kontekście działań prowadzonych w ramach Instrumentu w danym roku. Te roczne sprawozdania z postępów należy przekazywać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (27) Aby we właściwy sposób reagować na zmieniające się priorytety polityki, zagrożenia i technologie należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmian w orientacyjnym wykazie sprzętu do kontroli celnej, który może być wykorzystywany do osiągania celów kontroli celnych, oraz wykazie wskaźników służących mierzeniu realizacji celu szczegółowego. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne i w pełni przejrzyste konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (28) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁽¹³⁾ rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95⁽¹⁴⁾, (Euratom, WE) nr 2185/96⁽¹⁵⁾ i (UE) 2017/1939⁽¹⁶⁾ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków w zakresie zapobiegania nieprawidłowościom – w tym nadużyciom finansowym – ich wykrywania, korygowania i prowadzenia w ich sprawie postępowań, odzyskiwania utraconych środków finansowych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania kar administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniami (Euratom, WE) nr 2185/96 i (UE, Euratom) nr 883/2013, Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) jest uprawniony do prowadzenia dochodzeń administracyjnych, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub wszelka inna nielegalna działalność na szkodę interesów finansowych Unii.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) jest uprawniona do prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń w sprawie przestępstw naruszających interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371⁽¹⁷⁾. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, mają w pełni współpracować w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznać Komisji, OLAF, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz, w przypadku państw członkowskich, które uczestniczą we wzmocnionej współpracy na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1939, EPPO niezbędne prawa i dostęp, a także zapewniać, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonywaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

- (29) Formy finansowania i metody wdrażania na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny być wybierane w zależności od stopnia, w jakim umożliwiają osiągnięcie szczegółowego celu działań i uzyskanie zakładanych rezultatów, z uwzględnieniem w szczególności kosztów kontroli, obciążeń administracyjnych oraz przewidywanego ryzyka nieprzebrzegania przepisów. Te formy finansowania i metody wdrażania powinny obejmować płatności ryczałtowe, finansowanie według stawek zryczałtowanych i koszty jednostkowe, a także finansowanie niepowiązane z kosztami, o których mowa w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego.
- (30) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia – utworzenie instrumentu wspierającego unię celną i organy celne poprzez wsparcie finansowe na zakup, utrzymanie i modernizację sprzętu do kontroli celnej – nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie działające osobno ze względu na obiektywne różnice istniejące między nimi pod względem geograficznym, natomiast ze względu na równoważny poziom i równoważną jakość wyników kontroli celnych, które będzie łatwiej zapewnić dzięki skoordynowanemu podejściu i scentralizowanemu finansowaniu, możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (31) Odbiorcy finansowania unijnego powinni podawać informacje o pochodzeniu tych środków i powinni zapewniać eksponowanie finansowania unijnego, w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów, poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych ukierunkowanych informacji przeznaczonych dla różnych grup odbiorców, w tym dla mediów i opinii publicznej. Informacje takie powinny przedstawiać wartość dodaną Instrumentu w odniesieniu do wspierania unii celnej, pokazując w szczególności, w jaki sposób Instrument pomaga organom celnym w wykonywaniu ich zadań, a także powinny przedstawiać działania Komisji na rzecz zapewnienia przejrzystości budżetowej. Ponadto w celu zapewnienia przejrzystości Komisja powinna regularnie przekazywać opinii publicznej informacje dotyczące Instrumentu, jego działań i rezultatów, odnosząc się między innymi do programów prac przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia.
- (32) Aby zapewnić ciągłość udzielania wsparcia w odpowiednim obszarze polityki i aby umożliwić rozpoczęcie wdrażania od początku obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym i być stosowane z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2021 r.,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

W połączeniu z rozporządzeniem (UE) .../... (*) niniejsze rozporządzenie ustanawia Fundusz Zintegrowanego Zarządzania Granicami (zwany dalej „Funduszem”) na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.

Jako część tego Funduszu, niniejsze rozporządzenie ustanawia instrument w celu udzielania wsparcia finansowego na zakup, utrzymanie i modernizację sprzętu do kontroli celnej (zwany dalej „Instrumentem”) na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. Czas trwania Instrumentu dostosowuje się do okresu obowiązywania wieloletnich ram finansowych.

Niniejsze rozporządzenie określa cele Instrumentu, budżet na lata 2021–2027, formy finansowania unijnego oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania.

Artykuł 2

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „organy celne” oznaczają organy celne zdefiniowane w art. 5 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;

(*) Rozporządzenie zawarte w dokumencie ST 6487/21 (2018/0249(COD)).

- 2) „kontrole celne” oznaczają kontrole celne zdefiniowane w art. 5 pkt 3 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- 3) „sprzęt do kontroli celnej” oznacza sprzęt przeznaczony przede wszystkim do przeprowadzania kontroli celnych;
- 4) „sprzęt do mobilnej kontroli celnej” oznacza środek transportu, który poza zdolnością do poruszania się ma stanowić sprzęt do kontroli celnej lub który jest w pełni wyposażony w sprzęt do kontroli celnej;
- 5) „utrzymanie” oznacza działania prewencyjne, korygujące i perspektywiczne, w tym kontrole działania i funkcjonalności, obsługę techniczną, naprawy i remonty sprzętu do kontroli celnej niezbędne dla zachowania go lub przywrócenia mu określonego stanu umożliwiającego funkcjonowanie, by zapewnić jego maksymalny okres użytkowania, lecz z wyłączeniem modernizacji;
- 6) „modernizacja” oznacza działania rozwojowe niezbędne do przekształcenia istniejącego przestarzałego egzemplarza sprzętu do kontroli celnej do funkcjonalności zgodnie z aktualnym stanem wiedzy.

Artykuł 3

Cele Instrumentu

1. Mając na uwadze, że Instrument jest częścią Funduszu, a długoterminowym celem jest zharmonizowane stosowanie kontroli celnych przez państwa członkowskie, celem ogólnym Instrumentu jest wspieranie unii celnej i organów celnych w realizacji ich zadań w zakresie ochrony finansowych i gospodarczych interesów Unii i jej państw członkowskich, zapewniania bezpieczeństwa i ochrony w obrębie Unii oraz ochrony Unii przed nielegalnym handlem przy jednoczesnym ułatwianiu legalnej działalności gospodarczej.
2. Celem szczegółowym Instrumentu jest przyczynianie się do odpowiednich i równoważnych wyników kontroli celnych poprzez prowadzone w przejrzysty sposób zakupy, utrzymanie i modernizację odpowiedniego i niezawodnego nowoczesnego sprzętu do kontroli celnej, który jest bezpieczny i przyjazny środowisku, i dzięki temu wspieranie organów celnych we współdziałaniu w celu ochrony interesów Unii.

Artykuł 4

Budżet

1. Pula środków finansowych na wdrażanie Instrumentu na lata 2021–2027 wynosi 1 006 407 000 EUR w cenach bieżących.
2. Z kwoty, o której mowa w ust. 1, można również pokrywać wydatki na przygotowanie, monitorowanie, kontrolę, audyt, ewaluację i inne działania służące zarządzaniu Instrumentem i ewaluacji realizacji jego celów. Z kwoty tej można również pokrywać wydatki związane z badaniami, spotkaniami ekspertów, działaniami informacyjnymi i komunikacyjnymi, które dotyczą one celów Instrumentu, jak również wydatki związane z sieciami informatycznymi w zakresie przetwarzania i wymiany informacji, w tym z instytucjonalnymi narzędziami informatycznymi oraz z innego rodzaju pomocą techniczną i administracyjną niezbędną w związku z zarządzaniem Instrumentem.

Artykuł 5

Wdrażanie i formy finansowania unijnego

1. Instrument jest wdrażany w ramach zarządzania bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem finansowym.
2. Instrument może zapewniać finansowanie w dowolnej formie przewidzianej w rozporządzeniu finansowym, w szczególności w postaci dotacji.
3. Jeśli działanie, które jest wspierane w ramach Instrumentu, dotyczy zakupu lub modernizacji sprzętu do kontroli celnych, Komisja ustanawia mechanizm koordynacji zapewniający interoperacyjność sprzętu do kontroli celnych zakupionego z wykorzystaniem wsparcia z programów i instrumentów unijnych i tym samym jego efektywne wykorzystywanie.

ROZDZIAŁ II

Kwalifikowalność

Artykuł 6

Kwalifikujące się działania

1. Aby działania kwalifikowały się do finansowania w ramach Instrumentu, muszą one spełniać następujące wymogi:
  - a) realizowanie celów określonych w art. 3; oraz
  - b) wspieranie zakupu, utrzymania lub modernizacji sprzętu do kontroli celnej, w tym sprzętu wykorzystującego innowacyjne technologie wykrywania, służącego co najmniej jednemu z następujących celów kontroli celnych:
    - 1) kontrola nieinwazyjna;
    - 2) wykrywanie ukrytych przedmiotów posiadanych przez osoby;
    - 3) wykrywanie promieniowania i identyfikacja nuklidów;
    - 4) analiza próbek w laboratoriach;
    - 5) pobieranie próbek i ich analiza w terenie;
    - 6) przeszukiwanie przy pomocy urządzeń ręcznych.

Załącznik I zawiera orientacyjny wykaz sprzętu do kontroli celnej, który może być wykorzystywany do osiągnięcia celów kontroli celnych, o których mowa w akapicie pierwszym pkt 1–6.

2. W należycie uzasadnionych przypadkach działania przewidziane w ust. 1 akapit pierwszy mogą obejmować również prowadzone w przejrzysty sposób zakupy, utrzymanie i modernizację sprzętu do kontroli celnej w celu przetestowania w warunkach eksploatacyjnych nowego sprzętu lub nowych funkcji istniejących urządzeń.

3. Zgodnie z art. 193 ust. 2 akapit drugi lit. a) rozporządzenia finansowego, biorąc pod uwagę opóźnione wejście w życie niniejszego rozporządzenia oraz aby uniknąć opóźnienia wsparcia unijnego, które to opóźnienie mogłoby zaszkodzić interesowi Unii, jakim jest dysponowanie odpowiednim wyposażeniem w celu zapewnienia sprawnego i skutecznego funkcjonowania unii celnej, w ograniczonym czasie, koszty poniesione w związku z działaniami wspieranymi w ramach niniejszego rozporządzenia można w drodze wyjątku uznać za kwalifikowalne od dnia 1 stycznia 2021 r., nawet jeżeli działania te zostały zrealizowane, a koszty te poniesione przed przedłożeniem wniosku o udzielenie dotacji.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 14 w celu zmiany niniejszego rozporządzenia poprzez aktualizację, w razie konieczności, orientacyjnego wykazu sprzętu do kontroli celnej określonego w załączniku I.

5. Sprzęt do kontroli celnej finansowany w ramach niniejszego Instrumentu powinien być wykorzystywany przede wszystkim do kontroli celnych, ale może być również wykorzystywany do dodatkowych celów, w tym do kontroli osób w ramach wspierania krajowych organów zarządzania granicami oraz do dochodzeń. Wspólne wykorzystywanie takiego sprzętu do kontroli celnej przez organy celne i inne służby graniczne nie może mieć systematycznego charakteru.

6. Komisja zachęca do wspólnego udzielania zamówień i wspólnego testowania sprzętu do kontroli celnej przez co najmniej dwa państwa członkowskie.

Artykuł 7

Kwalifikujące się podmioty

Na zasadzie odstępstwa od art. 197 rozporządzenia finansowego kwalifikującymi się podmiotami są organy celne, pod warunkiem że przekazują one informacje niezbędne do oceny potrzeb, o której mowa w art. 11 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

Stopa współfinansowania

1. Instrument może sfinansować do 80 % łącznych kosztów kwalifikowalnych danego działania.
2. Finansowanie przekraczające ten pułap przyznaje się wyłącznie w należycie uzasadnionych, wyjątkowych okolicznościach.

Artykuł 9

Koszty kwalifikowalne

Koszty bezpośrednio związane z działaniami, o których mowa w art. 6, kwalifikują się do finansowania w ramach Instrumentu.

Do finansowania w ramach Instrumentu nie kwalifikują się następujące koszty:

- a) koszty związane z zakupem gruntu;
- b) koszty związane ze szkoleniami lub podnoszeniem kwalifikacji, innymi niż szkolenia wstępne przewidziane w umowie zakupu lub umowie dotyczącej modernizacji;
- c) koszty dotyczące infrastruktury, takiej jak budynki lub urządzenia na zewnątrz budynków, a także koszty dotyczące mebli;
- d) koszty związane z systemami elektronicznymi, z wyjątkiem oprogramowania i aktualizacji oprogramowania bezpośrednio niezbędnych do korzystania ze sprzętu do kontroli celnej oraz z wyjątkiem elektronicznego oprogramowania i programowania niezbędnych do wzajemnego połączenia istniejącego oprogramowania ze sprzętem do kontroli celnej;
- e) koszty dotyczące sieci, takich jak zabezpieczone lub niezabezpieczone kanały komunikacji, lub subskrypcji, z wyjątkiem sieci lub subskrypcji niezbędnych wyłącznie do korzystania ze sprzętu do kontroli celnej;
- f) koszty środków transportu, takich jak pojazdy, statki powietrzne lub statki wodne, z wyjątkiem sprzętu do mobilnej kontroli celnej;
- g) koszty materiałów zużywalnych, w tym materiałów odniesienia lub materiałów do kalibracji, na potrzeby sprzętu do kontroli celnej;
- h) koszty związane ze sprzętem do ochrony indywidualnej.

ROZDZIAŁ III

Dotacje

Artykuł 10

Udzielanie dotacji, komplementarność i finansowanie łączone

1. Dotacji w ramach Instrumentu udziela się i zarządza się nimi zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia finansowego.

2. Zgodnie z art. 195 akapit pierwszy lit. f) rozporządzenia finansowego kwalifikującym się podmiotom, o których mowa w art. 7 niniejszego rozporządzenia, udziela się dotacji bez zaproszenia do składania wniosków.
3. Działanie, które otrzymało wkład w ramach Instrumentu może również otrzymać wkład w ramach programu „Cła”, lub w ramach innego programu unijnego, pod warunkiem że wkłady te nie pokrywają tych samych kosztów. Zasady dotyczące odpowiedniego programu unijnego mają zastosowanie do odpowiadającego mu wkładu, jaki otrzymało dane działanie. Finansowanie skumulowane nie może przekraczać łącznych kosztów kwalifikowalnych działania. Wsparcie w ramach różnych programów Unii może być obliczane proporcjonalnie, zgodnie z dokumentami określającymi warunki wsparcia.
4. Prace komisji oceniającej, o której mowa w art. 150 rozporządzenia finansowego, opierają się na ogólnych zasadach mających zastosowanie do dotacji, które to zasady ustanowiono w art. 188 tego rozporządzenia, a w szczególności na zasadach równego traktowania i przejrzystości ustanowionych w lit. a) i b) tego artykułu, a także na zasadzie niedyskryminacji.
5. Komisja oceniająca dokonuje ewaluacji wniosków w oparciu o kryteria udzielenia dotacji, biorąc pod uwagę, w stosownych przypadkach, adekwatność proponowanego działania w świetle wyznaczonych celów, jakość proponowanego działania, jego skutki (m.in. gospodarcze, społeczne i środowiskowe) oraz jego budżet i opłacalność.

ROZDZIAŁ IV

Programowanie, monitorowanie i ewaluacja

Artykuł 11

Program prac

1. Instrument jest wdrażany poprzez programy prac, o których mowa w art. 110 ust. 2 rozporządzenia finansowego.
2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające te programy prac. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2.
3. Programy prac służą osiągnięciu celów określonych w art. 3 za pośrednictwem działań zgodnie z art. 6. Programy prac określają całkowitą kwotę planu finansowego na wszystkie działania. Ponadto wskazują one:
  - a) w odniesieniu do każdego działania:
    - (i) wyznaczone cele i oczekiwane rezultaty, zgodnie z celem ogólnym i celem szczegółowym określonymi w art. 3;
    - (ii) opis działań, które mają być finansowane;
    - (iii) w stosownych przypadkach, orientacyjną kwotę przydzieloną na każde działanie; oraz
    - (iv) metodę realizacji i orientacyjny harmonogram realizacji;
  - b) w odniesieniu do dotacji – maksymalną stopę współfinansowania, o której mowa w art. 8.
4. Przygotowywanie programów prac, o których mowa w ust. 1, opiera się na ocenie potrzeb organów celnych. Taka ocena potrzeb obejmuje następujące elementy:
  - a) wspólna kategoryzacja przejść granicznych;
  - b) pełny opis dostępnego sprzętu do kontroli celnej;

- c) wspólny wykaz sprzętu do kontroli celnej, który powinien być dostępny – według kategorii przejść granicznych; oraz
- d) oszacowanie potrzeb finansowych.

Ocena potrzeb opiera się na działaniach zrealizowanych w ramach programu „Cła 2020”, ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1294/2013⁽¹⁸⁾, lub w ramach programu „Cła” i jest aktualizowana regularnie, co najmniej raz na trzy lata.

Artykuł 12

Monitorowanie i sprawozdawczość

1. Wskaźniki na potrzeby przekazywania sprawozdań z postępów w realizacji celu ogólnego i celu szczegółowego Instrumentu, które określono w art. 3, są wymienione w załączniku II.
2. Aby zapewnić skuteczną ocenę postępów w realizacji celów Instrumentu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 14 w celu zmiany załącznika II w odniesieniu do wskaźników, jeżeli zostanie to uznane za konieczne, a także w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia o przepisy dotyczące ustanowienia ram monitorowania i ewaluacji.
3. System sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów zapewnia efektywne, skuteczne i terminowe zbieranie danych na potrzeby monitorowania wdrażania Instrumentu i jego rezultatów. W tym celu na odbiorców unijnych środków finansowych nakłada się proporcjonalne wymagania dotyczące sprawozdawczości.
4. W przypadku gdy koszt danego egzemplarza sprzętu do kontroli celnej przekracza kwotę 10 000 EUR bez podatków, wymogi dotyczące sprawozdawczości, o których mowa w ust. 3, obejmują co najmniej coroczne przekazywanie Komisji następujących informacji:

- a) szczegółowy wykaz sprzętu do kontroli celnej finansowanego w ramach Instrumentu;
- b) informacje na temat korzystania ze sprzętu do kontroli celnej, w tym powiązanych rezultatów, w stosownych przypadkach uzupełnione o odpowiednie statystyki.

Artykuł 13

Ewaluacja

1. Ewaluacje przeprowadza się w terminie pozwalającym na uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym.
2. Ewaluacja śródkresowa Instrumentu przeprowadzana jest przez Komisję z chwilą, gdy dostępne są wystarczające informacje na temat jego wdrażania, jednak nie później niż cztery lata po rozpoczęciu jego wdrażania. W ewaluacji śródkresowej Komisja ocenia realizację celów Instrumentu, w tym takie aspekty, jak jego skuteczność, efektywność, spójność oraz adekwatność, a także synergie w ramach Instrumentu oraz unijna wartość dodana.
3. Po zakończeniu wdrażania Instrumentu, jednak nie później niż cztery lata po upływie okresu określonego w art. 1, Komisja przeprowadza ewaluację końcową Instrumentu.

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1294/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program działania dla cel w Unii Europejskiej na okres 2014–2020 (Cła 2020) i uchylające decyzję nr 624/2007/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 209).

4. Komisja przekazuje wnioski z tych ewaluacji, wraz z własnymi komentarzami i zdobytymi doświadczeniami, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

ROZDZIAŁ V

Wykonywanie przekazanych uprawnień i procedura komitetowa

Artykuł 14

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 6 ust. 4 i art. 12 ust. 2, powierza się Komisji do dnia 31 grudnia 2027 r. Najpóźniej dziewięć miesięcy przed tą datą Komisja sporządzi sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 6 ust. 4 i art. 12 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 6 ust. 4 i art. 12 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 15

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Programu „Cła” ustanowiony na mocy art. 17 rozporządzenia (UE) 2021/444.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

ROZDZIAŁ VI

Przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 16

Informacja, komunikacja i promocja

1. Odbiorcy finansowania unijnego podają informacje o pochodzeniu tych środków finansowych i zapewniają eksponowanie finansowania unijnego, w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów, poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych ukierunkowanych informacji przeznaczonych dla różnych grup odbiorców, w tym dla mediów i opinii publicznej.
2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne dotyczące Instrumentu oraz realizowanych w jego ramach działań i jego rezultatów.

3. Zasoby finansowe przydzielone na Instrument przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej na temat priorytetów politycznych Unii, w zakresie, w jakim priorytety te są związane z celami, o których mowa w art. 3.

Artykuł 17

Przepis przejściowy

W razie potrzeby w budżecie Unii obejmującym okres po 2027 r. mogą zostać zapisane środki na pokrycie wydatków przewidzianych w art. 4 ust. 2, aby umożliwić zarządzanie działaniami, które nie zostaną zakończone do dnia 31 grudnia 2027 r.

Artykuł 18

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego

...

Przewodniczący

W imieniu Rady

...

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Orientacyjny wykaz sprzętu do kontroli celnej, który może być wykorzystywany do realizacji celów kontroli celnej wymienionych w art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)

CEL KONTROLI CELNEJ	SPRZĘT DO KONTROLI CELNEJ	
	KATEGORIA	ZASTOSOWANIE
1. Kontrola nieinwazyjna	Skaner rentgenowski – wysokiej energii	Kontenery, samochody ciężarowe, wagony kolejowe i inne pojazdy
	Skaner rentgenowski – niskiej energii	Palety, opakowania zbiorcze i paczki
		Bagaż pasażerów
		Pojazdy
	Skaner wykorzystujący technologię rozpraszania wstecznego promieniowania rentgenowskiego	Kontenery
		Samochody ciężarowe
		Pojazdy
Pozostałe	Systemy automatycznego rozpoznawania tablic rejestracyjnych i oznaczeń kontenerów	
	Wagi do ważenia pojazdów	
	Wózki widłowe i podobny sprzęt do mobilnej kontroli celnej	
2. Wykrywanie ukrytych przedmiotów posiadanych przez osoby (¹)	Bramka ze skanerem opartym na technologii rozpraszania wstecznego promieniowania rentgenowskiego	Stosowane głównie w portach lotniczych w celu wykrywania ukrytych przedmiotów posiadanych przez osoby (narkotyki, materiały wybuchowe, środki pieniężne)
	Urządzenie do prześwietlania osób	
	Skaner bezpieczeństwa oparty na falach milimetrycznych	
3. Wykrywanie promieniowania i identyfikacja nuklidów	Detektory zagrożeń radiologicznych i jądrowych	Osobisty dozymetr/detektor promieniowania
		Ręczny detektor promieniowania
		Urządzenie do identyfikacji izotopów
		Bramka dozymetryczna
		Bramka spektrometryczna do identyfikacji izotopów
4. Analiza próbek w laboratoriach	Sprzęt do identyfikacji, kwantyfikacji i weryfikacji wszelkich towarów	Chromatografia gazowa i cieczerwowa (GC, LC, HPLC itp.)
		Spektrometria i techniki łączone ze spektrometrią (IR, Raman, UV-VIS, fluorescencja, GC-MS itp.)
		Urządzenia rentgenowskie (fluorescencja rentgenowska itp.)
		Spektroskopia magnetycznego rezonansu jądrowego (NMR) i analiza izotopów stabilnych
		Pozostały sprzęt laboratoryjny (spektrometr absorpcji atomowej (AAS), analizator destylacji, skaningowa kalorymetria różnicowa (DSC), aparat do elektroforezy, mikroskop, cieczerwowy licznik scyntylacyjny (LSC), urządzenie do spalania papierosów itp.)

CEL KONTROLI CELNEJ	SPRZĘT DO KONTROLI CELNEJ	
	KATEGORIA	ZASTOSOWANIE
5. Pobieranie próbek i ich analiza w terenie	Wykrywanie śladów przy pomocy spektrometrii ruchliwości jonów (IMS)	Przenośny sprzęt do badania śladów określonych materiałów niebezpiecznych
	Wykrywanie śladów przy pomocy psów	Zastosowanie w odniesieniu do szeregu rodzajów ryzyka w przypadku małych i większych przedmiotów
	Pobieranie próbek	Narzędzia do pobierania próbek, wyciąg laboratoryjny, komora rękawicowa
	Laboratoria mobilne	Pojazd w pełni wyposażony do analizy próbek w terenie
	Detektory ręczne	Analiza materiałów organicznych, metali i stopów
		Chemiczne testy kolorymetryczne
Spektroskopia Ramana		
Spektroskopia w podczerwieni		
Fluorescencja rentgenowska		
	Wykrywacze gazu w kontenerach	
6. Przeszukiwanie przy pomocy urządzeń ręcznych	Osobiste narzędzia ręczne	Narzędzia kieszonkowe
		Zestaw narzędzi mechanicznych
		Lusterko teleskopowe
	Urządzenia	Endoskop
		Stacjonarny lub ręczny wykrywacz metali
		Kamery do sprawdzania spodniej strony pojazdów
		Urządzenie ultradźwiękowe
		Densyometr
	Pozostałe	Poszukiwania podwodne

(¹) Z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów prawa oraz innych zaleceń dotyczących ochrony zdrowia i poszanowania prywatności.

ZAŁĄCZNIK II

Wskaźniki na potrzeby sprawozdawczości dotyczącej postępów w realizacji celów ogólnych i szczegółowych Instrumentu określonych w art. 3

Na potrzeby sprawozdań dotyczących postępów w realizacji celów ogólnych i szczegółowych Instrumentu określonych w art. 3 stosuje się następujące wskaźniki:

Sprzęt

- a) Dostępność sprzętu do kontroli celnej spełniającego uzgodnione standardy (według rodzaju sprzętu) na lądowych przejściach granicznych
  - b) Dostępność sprzętu do kontroli celnej spełniającego uzgodnione standardy (według rodzaju sprzętu) na morskich przejściach granicznych
  - c) Dostępność sprzętu do kontroli celnej spełniającego uzgodnione standardy (według rodzaju sprzętu) na lotniczych przejściach granicznych
  - d) Dostępność sprzętu do kontroli celnej spełniającego uzgodnione standardy (według rodzaju sprzętu) na przejściach granicznych dla ruchu pocztowego
  - e) Dostępność sprzętu do kontroli celnej spełniającego uzgodnione standardy (według rodzaju sprzętu) na przejściach granicznych dla ruchu kolejowego
-

Uzasadnienie Rady: Stanowisko Rady (UE) nr 21/2021 w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, instrumentu wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej

(2021/C 227/02)

I. WPROWADZENIE

1. 12 czerwca 2018 r. Komisja przedłożyła Radzie i Parlamentowi Europejskiemu wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, instrument wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej ⁽¹⁾.
2. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął opinię 17 października 2018 r. ⁽²⁾.
3. 16 kwietnia 2019 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję ustawodawczą w sprawie przedmiotowego wniosku ⁽³⁾ i zakończył tym samym pierwsze czytanie.
4. Komitet Stałych Przedstawicieli udzielił prezydencji częściowego mandatu ⁽⁴⁾ do rozpoczęcia nieformalnych negocjacji z Parlamentem, przy czym niektóre przepisy pozostały w nawiasach kwadratowych ze względu na ich powiązanie z ogólnymi dyskusjami w sprawie WRF lub ich horyzontalny charakter.
5. Po pierwszej rundzie politycznych rozmów trójstronnych, które odbyły się 26 listopada 2019 r., prezydencja wypracowała wspólne rozumienie ⁽⁵⁾ z przedstawicielami Parlamentu Europejskiego. Niektóre elementy tekstu nie weszły w zakres negocjacji, ponieważ by Rada mogła ustanowić swoje stanowisko, wymagały one zakończenia negocjacji w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027.
6. Pełny mandat negocjacyjny, uwzględniający konkluzje Rady Europejskiej w sprawie WRF na lata 2021–2027 i pakietu odbudowy przyjęte 21 lipca 2020 r. ⁽⁶⁾, został zatwierdzony przez Komitet Stałych Przedstawicieli 16 grudnia 2020 r. ⁽⁷⁾.
7. Podczas drugiej rundy politycznych rozmów trójstronnych 16 marca 2021 r. współprawodawcy osiągnęli wstępne porozumienie w sprawie przedmiotowego rozporządzenia. 31 marca 2021 r. Komitet Stałych Przedstawicieli zatwierdził ostateczny kompromis wynikający z rozmów trójstronnych ⁽⁸⁾.
8. 14 kwietnia 2021 r. przedmiotowy tekst zatwierdziła komisja IMCO w Parlamencie Europejskim. Następnie 16 kwietnia 2021 r. przewodnicząca komisji IMCO skierowała do przewodniczącego Komitetu Stałych Przedstawicieli pismo, w którym wyraziła zamiar zalecenia zgromadzeniu plenarnemu, by przyjęło stanowisko Rady bez zmian – z zastrzeżeniem jego weryfikacji prawn językowej – w drugim czytaniu Parlamentu.

II. CEL

9. Wniosek jest częścią wniosków sektorowych uzupełniających pakiet wniosków horyzontalnych dotyczących wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2021–2027.
10. Ogólnym celem przedmiotowego instrumentu jest wspieranie unii celnej i organów celnych w chronieniu finansowych i gospodarczych interesów Unii i jej państw członkowskich, zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony w obrębie Unii oraz ochrona Unii przed nieuczciwym i nielegalnym handlem przy jednoczesnym ułatwianiu legalnej działalności gospodarczej.

⁽¹⁾ Dokument ST 10325/18.

⁽²⁾ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s. 67.

⁽³⁾ Dokument 8057/19.

⁽⁴⁾ Dokument 15513/1/18 REV 1.

⁽⁵⁾ Dokument 15010/19.

⁽⁶⁾ Dokument ST 10/20.

⁽⁷⁾ Dokument 13822/20.

⁽⁸⁾ Dokument 7266/21.

11. Ma on przyczynić się do odpowiednich i równoważnych wyników kontroli celnych, a cel ten należy osiągnąć w drodze zakupów, utrzymywania i modernizacji sprzętu do kontroli celnej.

III. ANALIZA STANOWISKA RADY W PIERWSZYM CZYTANIU

A. Uwagi ogólne

12. Parlament Europejski i Rada przeprowadziły negocjacje w celu zawarcia porozumienia w drugim czytaniu na podstawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu, którego brzmienie Parlament byłby w stanie zatwierdzić. Tekst stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w pełni odzwierciedla kompromis osiągnięty między współprawodawcami.

B. Kluczowe kwestie

13. Główne elementy kompromisu osiągniętego z Parlamentem Europejskim przedstawiono poniżej:

- uzgodniono czas trwania instrumentu i Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami – od 1 stycznia 2021 r. do 31 grudnia 2027 r.,
- pula środków finansowych na wdrażanie instrumentu na lata 2021–2027 wynosi 1 006 407 000 EUR w cenach bieżących,
- określono i doprecyzowano cele instrumentu,
- rozwinięto przepisy dotyczące działań kwalifikujących się do finansowania i kosztów kwalifikowalnych,
- uzgodniono, że instrument będzie wdrażany poprzez programy prac przyjmowane w drodze aktów wykonawczych,
- doprecyzowano kryteria i warunki dotyczące przygotowywania programów prac,
- zwiększono wymogi w zakresie sprawozdawczości,
- doprecyzowano zakres ewaluacji śródkresowej,
- wprowadzono nową klauzulę dotyczącą obowiązku sprawozdawczego w odniesieniu do przekazania uprawnień i przedłużenia przekazania uprawnień,
- uzgodniono stosowanie rozporządzenia z mocą wsteczną.

IV. PODSUMOWANIE

14. Stanowisko Rady w pełni odzwierciedla kompromis osiągnięty w negocjacjach między Parlamentem Europejskim a Radą, prowadzonych przy wsparciu Komisji. Kompromis ten został potwierdzony pismem przewodniczącej komisji IMCO do przewodniczącego Komitetu Stałych Przedstawicieli z dnia 16 kwietnia 2021 r.
-

STANOWISKO RADY (UE) NR 22/2021 W PIERWSZYM CZYTANIU

w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) nr 603/2013, (UE) 2016/794, (UE) 2018/1862, (UE) 2019/816 i (UE) 2019/818 w odniesieniu do ustanowienia warunków dostępu do innych systemów informacyjnych UE do celów Wizowego Systemu Informacyjnego

Przyjęte przez Radę w dniu 27 maja 2021 r.

(2021/C 227/03)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 78 ust. 2 lit. e), art. 82 ust. 1 lit. d), art. 87 ust. 2 lit. a) oraz art. 88 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wizowy system informacyjny (VIS) został ustanowiony decyzją Rady 2004/512/WE ⁽³⁾ jako rozwiązanie technologiczne służące wymianie danych wizowych między państwami członkowskimi. W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 ⁽⁴⁾ określono cel i funkcje VIS oraz związane z nim obowiązki, a także warunki i procedury wymiany między państwami członkowskimi danych dotyczących wiz krótkoterminowych, aby ułatwić rozpatrywanie wniosków o wydanie wiz krótkoterminowych i podejmowanie związanych z nimi decyzji. W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 ⁽⁵⁾ określono zasady rejestrowania identyfikatorów biometrycznych w VIS. Dostęp organów ścigania państw członkowskich oraz Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol) do VIS został ustanowiony decyzją Rady 2008/633/WSiSW ⁽⁶⁾. Decyzja ta powinna zostać włączona do rozporządzenia (WE) nr 767/2008, aby dostosować ją do obecnych ram traktatowych.
- (2) Interoperacyjność między niektórymi systemami informacyjnymi UE została ustanowiona rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 ⁽⁷⁾ i (UE) 2019/818 ⁽⁸⁾, tak aby te systemy i zawarte w nich dane wzajemnie się uzupełniały w celu poprawy skuteczności i wydajności odpraw granicznych na granicach zewnętrznych Unii, przyczynienia się do zapobiegania nielegalnej imigracji i jej zwalczania oraz przyczynienia się do wysokiego poziomu bezpieczeństwa w ramach unijnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w tym utrzymania bezpieczeństwa publicznego i porządku publicznego oraz zagwarantowania bezpieczeństwa na terytoriach państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 440 z 6.12.2018, s. 154.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 27 maja 2021 r. Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) (Dz.U. L 213 z 15.6.2004, s. 5).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2008/633/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie dostępu wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu do Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) do celów jego przeglądania, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 129).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze granic i polityki wizowej oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1861 oraz decyzje Rady 2004/512/WE i 2008/633/WSiSW (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 27).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze współpracy policyjnej i sądowej, azylu i migracji oraz zmieniające rozporządzenia (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1862 i (UE) 2019/816 (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 85).

- (3) Interoperacyjność między systemami informacyjnymi UE umożliwia tym systemom wzajemne uzupełnianie się, aby ułatwić w ten sposób poprawną identyfikację osób, przyczynić się do zwalczania oszustw dotyczących tożsamości, poprawić i zharmonizować wymogi dotyczące jakości danych w odpowiednich systemach informacyjnych UE, ułatwić techniczne i operacyjne wdrażanie przez państwa członkowskie istniejących i przyszłych systemów informacyjnych UE, wzmocnić i uprościć zabezpieczenia w zakresie bezpieczeństwa danych i ochrony danych regulujące odpowiednie systemy informacyjne UE, usprawnić dostęp organów ścigania do VIS, systemu wjazdu/wyjazdu (EES), europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i Eurodac oraz wspierać cele VIS, Systemu Informacyjnego Schengen (SIS), EES, ETIAS, Eurodac i europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych o obywatelach państw trzecich (ECRIS-TCN).
- (4) Elementy interoperacyjności obejmują VIS, SIS, EES, ETIAS, Eurodac i ECRIS-TCN, a także dane Europolu, aby umożliwić jednoczesne wyszukiwanie danych Europolu przy użyciu tych systemów informacyjnych UE. Należy zatem wykorzystywać te elementy interoperacyjności do celów przeprowadzania zautomatyzowanych zapytań, a podczas dostępu do VIS - do celów ochrony porządku publicznego. Europejski portal wyszukiwania, ustanowiony rozporządzeniem (UE) 2019/818 powinien być wykorzystywany, tak by umożliwić szybki, sprawny, wydajny, systematyczny i kontrolowany dostęp organów państw członkowskich do systemów informacyjnych UE, danych Europolu i baz danych Interpolu konieczny do wykonywania ich zadań zgodnie z ich prawami dostępu, a także by wspierać cele VIS.
- (5) Europejski portal wyszukiwania umożliwi równoległe wyszukiwanie danych przechowywanych w VIS i danych przechowywanych w innych odpowiednich systemach informacyjnych UE.
- (6) Porównywanie danych przechowywanych w VIS z danymi przechowywanymi w innych systemach informacyjnych i bazach danych powinno odbywać się w sposób zautomatyzowany. Jeżeli takie porównanie wskazuje na istnienie zgodności określanej jako „trafienie”, między znajdującymi się we wniosku danymi osobowymi lub połączeniem tych danych a rekordem, plikiem lub wpisem zawartymi w tych innych systemach informacyjnych lub bazach danych, lub danymi osobowymi na liście ostrzegawczej ETIAS, wniosek powinien zostać zweryfikowany ręcznie przez operatora z właściwego organu. Ocenę trafień dokonaną przez właściwy organ należy brać pod uwagę przy podejmowaniu decyzji w sprawie wydania wizy krótkoterminowej, wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego.
- (7) W niniejszym rozporządzeniu określa się, w jaki sposób mają być wdrażane interoperacyjność i warunki przeglądania danych przechowywanych w SIS, Eurodac i ECRIS-TCN, jak również danych Europolu w ramach zautomatyzowanego procesu VIS do celu identyfikacji trażeń. W związku z tym należy zmienić rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013⁽⁹⁾, (UE) 2016/794⁽¹⁰⁾, (UE) 2018/1862⁽¹¹⁾, (UE) 2019/816⁽¹²⁾ i (UE) 2019/818, aby połączyć VIS z innymi systemami informacyjnymi UE i z danymi Europolu.
- (8) Warunki, zgodnie z którymi z jednej strony organy wizowe mogą przeglądać dane przechowywane w Eurodac, a z drugiej strony organy wyznaczone do celów VIS mogą – na potrzeby VIS – przeglądać dane Europolu, niektóre dane SIS i dane przechowywane w ECRIS-TCN, powinny zostać obwarowane jasnymi i precyzyjnymi przepisami dotyczącymi dostępu tych organów do tych danych, rodzajów zapytań i kategorii danych, przy czym dostęp do każdego z powyższych powinien być ograniczony do tego, co jest bezwzględnie niezbędne do wykonywania obowiązków tych organów. Podobnie dane przechowywane w pliku danych dotyczących wniosku VIS powinny być widoczne tylko dla tych państw członkowskich, które obsługują źródłowe systemy informacyjne zgodnie z warunkami swojego uczestnictwa.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchylające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW (Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 53).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1862 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, zmiany i uchylenia decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1986/2006 i decyzji Komisji 2010/261/UE (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 56).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiające scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1726 (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 1).

- (9) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/...⁽¹³⁾ (*) przydziela Europołowi nowe zadania, takie jak przedstawianie opinii po otrzymaniu od organów wyznaczonych do celów VIS i jednostek krajowych ETIAS wniosków o zasięgnięciu opinii. Aby umożliwić realizację tych zadań, należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2016/794.
- (10) Aby wspierać realizację celu VIS polegającego na ocenie, czy osoba ubiegająca się o wizę krótkoterminową, wizę długoterminową lub dokument pobytowy może stanowić zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, należy umożliwić VIS weryfikację, czy dane znajdujące się w plikach danych dotyczących wniosku VIS odpowiadają danym ECRIS-TCN znajdującym się we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, ustanowionym rozporządzeniem (UE) 2019/818, które umożliwiają ustalenie państw członkowskich posiadających informacje o wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców wyrokach skazujących za przestępstwo terrorystyczne lub jakiegokolwiek inne przestępstwo, wymienione w załączniku do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240⁽¹⁴⁾, jeżeli zgodnie z prawem krajowym przestępstwa te są zagrożone karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym, których górna granica wynosi co najmniej trzy lata.
- (11) Trafienie wskazane przez ECRIS-TCN nie powinno samo w sobie być rozumiane w taki sposób, że dany obywatel państwa trzeciego został skazany w państwach członkowskich, które zostały wskazane. Istnienie uprzednich wyroków skazujących powinno być potwierdzane wyłącznie na podstawie informacji uzyskanych z rejestrów karnych odpowiednich państw członkowskich.
- (12) Niniejsze rozporządzenie nie narusza przepisów dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁵⁾.
- (13) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie, w zakresie, w jakim odnosi się do SIS uregulowanego rozporządzeniem (UE) 2018/1862, stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy od przyjęcia przez Radę niniejszego rozporządzenia – podejmuje decyzję, czy dokona jego transpozycji do swego prawa krajowego.
- (14) W zakresie, w jakim niniejsze rozporządzenie odnosi się do SIS uregulowanego rozporządzeniem (UE) 2018/1862, niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do Irlandii zgodnie z art. 5 ust. 1 Protokołu nr 19 w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, który jest załączony do TUE i do TFUE, oraz z art. 6 ust. 2 decyzji Rady 2002/192/WE⁽¹⁶⁾. Ponadto w zakresie, w jakim niniejsze rozporządzenie dotyczy Europolu, Eurodac i ECRIS-TCN, zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i do TFUE, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (15) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie, w zakresie, w jakim dotyczy SIS uregulowanego rozporządzeniem (UE) 2018/1862, stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽¹⁷⁾, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. G decyzji Rady 1999/437/WE⁽¹⁸⁾.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... z dnia ... w sprawie zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (WE) nr 810/2009, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861, (UE) 2019/817 i (UE) 2019/1896 oraz uchylecia decyzji Rady 2004/512/WE i (WE) nr 2008/633/WSiSW w celu zreformowania Wizowego Systemu Informacyjnego (Dz.U. L ...).

(*) Rozporządzenie zawarte w dokumencie ST 5950/21 (2018/0152A(COD)).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

⁽¹⁶⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽¹⁸⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

- (16) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie, w zakresie, w jakim dotyczy SIS uregulowanego rozporządzeniem (UE) 2018/1862, stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁹⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. G decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/149/WSiSW ⁽²⁰⁾.
- (17) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie, w zakresie, w jakim dotyczy SIS uregulowanego rozporządzeniem (UE) 2018/1862, stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽²¹⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. G decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ⁽²²⁾.
- (18) Aby niniejsze rozporządzenie było spójne z obowiązującymi ramami prawnymi, rozporządzenia (UE) nr 603/2013, (UE) 2016/794, (UE) 2018/1862, (UE) 2019/816 i (UE) 2019/818 powinny zostać odpowiednio zmienione,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany rozporządzenia (UE) nr 603/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 603/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ *Via*

Dostęp organów wizowych

Artykuł 22a

Dostęp właściwych organów wizowych do Eurodac

Właściwe organy wizowe mają dostęp do Eurodac do celów przeglądania danych w formacie wyłącznie do odczytu (*read-only*) do celu ręcznego weryfikowania trafień wywołanych zautomatyzowanymi zapytaniami dokonywanymi przez VIS zgodnie z art. 9a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 (*) oraz rozpatrywania wniosków wizowych i podejmowania decyzji w ich sprawie zgodnie z art. 21 rozporządzenia (WE) nr 810/2009 (**).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych, wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁰⁾ Decyzja Rady 2008/149/WSiSW z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 50).

⁽²¹⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽²²⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

Artykuł 22b

Interoperacyjność z VIS

Od daty uruchomienia VIS zgodnie z art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... (*) (+) Eurodac jest połączony z europejskim portalem wyszukiwania ustanowionym na mocy art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818* (**), aby umożliwić zautomatyzowane przetwarzanie zgodnie z art. 9a rozporządzenia (WE) nr 767/2008.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... z dnia ... w sprawie zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (WE) nr 810/2009, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861, (UE) 2019/817 i (UE) 2019/1896 oraz uchylecia decyzji Rady 2004/512/WE i (WE) nr 2008/633/WSiSW w celu zreformowania Wizowego Systemu Informacyjnego (Dz.U. L ...).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze współpracy policyjnej i sądowej, azylu i migracji oraz zmieniające rozporządzenia (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1862 i (UE) 2019/816 (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 85).";

2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 28a

Prowadzenie rejestrów do celów interoperacyjności z VIS

Podczas przeglądania Eurodac, o którym mowa w art. 22a niniejszego rozporządzenia, każda operacja przetwarzania danych przeprowadzona w Eurodac i VIS jest rejestrowana zgodnie z art. 28 niniejszego rozporządzenia i art. 34 rozporządzenia (WE) nr 767/2008.”.

Artykuł 2

Zmiany rozporządzenia (UE) 2016/794

W rozporządzeniu (UE) 2016/794 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„q) przedstawia opinię w odpowiedzi na wniosek o zasięgnięcie opinii, o której mowa w art. 9e ust. 4, art. 9g ust. 4 oraz art. 22b ust. 14 i 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych, wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60).”;

2) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Dostęp Eurojustu, OLAF i, wyłącznie do celów ETIAS, Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz, wyłącznie do celów VIS, organów wyznaczonych do celów VIS do informacji przechowywanych przez Europol”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1b. Europol podejmuje wszelkie właściwe środki, aby umożliwić organom wyznaczonym do celów VIS – do celów rozporządzenia (WE) nr 767/2008 – pośredni dostęp, w oparciu o system trafieniowy (figuruje/nie figuruje), do danych przekazywanych do celów art. 18 ust. 2 lit. a) niniejszego rozporządzenia, bez uszczerbku dla jakichkolwiek ograniczeń wskazanych przez państwo członkowskie, organ Unii, państwo trzecie lub organizację międzynarodową dostarczające przedmiotowe informacje, zgodnie z art. 19 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

W przypadku trafienia Europol wszczyna procedurę, w ramach której można wymieniać informacje, które wywołały trafienie, zgodnie z decyzją podmiotu, który dostarczył te informacje do Europolu. Informacje takie można wymieniać wyłącznie w zakresie, w jakim dane, które wywołały trafienie, są niezbędne do wykonywania przez organy wyznaczone do celów VIS zadań związanych z VIS.

Ust. 2–7 niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio.”.

(+) Rozporządzenie zawarte w dokumencie ST 5950/21 (2018/0152A(COD)).

Artykuł 3

Zmiany rozporządzenia (UE) 2018/1862

W rozporządzeniu (UE) 2018/1862 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 18a

Prowadzenie rejestrów do celów interoperacyjności z VIS

Każda operacja przetwarzania danych przeprowadzona w SIS i VIS zgodnie z art. 50a niniejszego rozporządzenia jest rejestrowana zgodnie z art. 18 niniejszego rozporządzenia i art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2018 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych, wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60).”;

- 2) w art. 44 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„g) ręcznej weryfikacji trafileń wywołanych zautomatyzowanymi zapytaniami skierowanymi do VIS oraz oceny, czy osoba ubiegająca się o wizę, wizę długoterminową lub dokument pobytowy może stanowić zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, zgodnie z art. 9d i 9g lub art. 22b rozporządzenia (WE) nr 767/2008.”;

- 3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 50a

Interoperacyjność z VIS

Od daty uruchomienia VIS zgodnie z art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... (*) (*) system centralny SIS jest połączony z europejskim portalem wyszukiwania, aby umożliwić zautomatyzowane przetwarzanie zgodnie z art. 9a i 22b rozporządzenia (WE) nr 767/2008.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... z dnia ... w sprawie zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (WE) nr 810/2009, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861, (UE) 2019/817 i (UE) 2019/1896 oraz uchylenia decyzji Rady 2004/512/WE i (WE) nr 2008/633/WSiSW w celu zreformowania Wizowego Systemu Informacyjnego (Dz.U. L ...).”.

Artykuł 4

Zmiany rozporządzenia (UE) 2019/816

W rozporządzeniu 2019/816 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„d) warunki, zgodnie z którymi organy wyznaczone do celów VIS, o których mowa w art. 9d i art. 22b ust. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 (*), mogą korzystać z danych w ECRIS-TCN w celu dokonania oceny, czy osoba ubiegająca się o wizę, wizę długoterminową lub dokument pobytowy może stanowić zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. i) i art. 2 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych, wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60).”;

(*) Rozporządzenie zawarte w dokumencie ST 5950/21 (2018/0152A(COD)).

2) w art. 2 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Niniejsze rozporządzenie wspiera także – zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 767/2008 – realizację celu VIS polegającego na ocenie, czy osoba ubiegająca się o wizę, wizę długoterminową lub dokument pobytowy może stanowić zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego.”;

3) art. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) »właściwe organy« oznaczają organy centralne, Eurojust, Europol i EPPO oraz organy wyznaczone do celów VIS, o których mowa w art. 9d i art. 22b ust. 13 rozporządzenia (WE) nr 767/2008, uprawnione zgodnie z niniejszym rozporządzeniem do uzyskania dostępu do ECRIS-TCN lub do wysyłania zapytań do tego systemu.”;

4) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„c) marker wskazujący, do celu rozporządzenia (WE) nr 767/2008, że dany obywatel państwa trzeciego został skazany za przestępstwo terrorystyczne lub jakiekolwiek inne przestępstwo, wymienione w załączniku do rozporządzenia (UE) 2018/1240, jeżeli zgodnie z prawem krajowym przestępstwo to jest zagrożone karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym, których górna granica wynosi co najmniej trzy lata, w tym kod skazującego państwa członkowskiego.”;

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Wspólne repozytorium tożsamości zawiera dane, o których mowa w ust. 1 lit. b), oraz następujące dane, o których mowa w ust. 1 lit. a): nazwisko (nazwisko rodowe); imiona (imiona nadane), data urodzenia, miejsce urodzenia (miejscowość i państwo), obywatelstwo lub obywatelstwa, płeć, poprzednie imiona i nazwiska, jeżeli dotyczy, jeżeli są dostępne – pseudonimy lub przydomki, jeżeli są dostępne – rodzaj i numer dokumentów podróży danej osoby, jak również nazwę organu wydającego dokument.

Wspólne repozytorium tożsamości może zawierać dane, o których mowa w ust. 3, a także, w przypadkach określonych w ust. 1 lit. c) – kod skazującego państwa członkowskiego. Pozostałe dane ECRIS-TCN są przechowywane w systemie centralnym.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7. W przypadku zidentyfikowania trafień w wyniku zautomatyzowanego przetwarzania, o którym mowa w art. 27a rozporządzenia (WE) nr 767/2008, markery i kod skazującego państwa członkowskiego, o których mowa w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu, są udostępniane i możliwe do wyszukiwania wyłącznie za pomocą systemu centralnego VIS do celów weryfikacji zgodnie z art. 7a niniejszego rozporządzenia w związku z art. 9a ust. 4 lit. e) lub art. 22b ust. 3 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 767/2008.

Bez uszczerbku dla akapitu pierwszego niniejszego ustępu markery i kod skazującego państwa członkowskiego, o których mowa w ust. 1 lit. c), nie są widoczne dla żadnego organu, innego niż organ centralny skazującego państwa członkowskiego, który stworzył wpis, do którego dołączono marker.”;

5) art. 7 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku trafienia system centralny lub wspólne repozytorium tożsamości automatycznie przekazuje właściwemu organowi informacje o państwach członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych dotyczące danego obywatela państwa trzeciego, wraz z powiązаныmi numerami referencyjnymi, o których mowa w art. 5 ust. 1, oraz wszelkimi powiązаныmi informacjami dotyczącymi tożsamości. Takie informacje dotyczące tożsamości są wykorzystywane wyłącznie do celów weryfikacji tożsamości danego obywatela państwa trzeciego. Wynik wyszukiwania w systemie centralnym jest wykorzystywany wyłącznie do celu:

a) wystąpienia z wnioskiem na podstawie art. 6 decyzji ramowej 2009/315/WSiSW;

b) wystąpienia z wnioskiem, o którym mowa w art. 17 ust. 3 niniejszego rozporządzenia; lub

c) oceny, czy osoba ubiegająca się o wizę, wizę długoterminową lub dokument pobytowy może stanowić zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 767/2008.”;

6) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 7a

Korzystanie z ECRIS-TCN do celów weryfikacji VIS

1. Od daty uruchomienia VIS zgodnie z art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2021/... (*) (*) ECRIS-TCN jest połączony z europejskim portalem wyszukiwania, aby umożliwić zautomatyzowane przetwarzanie zgodnie z art. 9a i 22b rozporządzenia (WE) nr 767/2008 w celu wysyłania zapytań do ECRIS-TCN i porównywania odpowiednich danych w VIS z odpowiednimi danymi ECRIS-TCN znajdującymi się we wspólnym repozytorium tożsamości, do których dołączono marker zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia.

(*) Rozporządzenie zawarte w dokumencie ST 5950/21 (2018/0152A(COD)).

2. Do celów wykonywania zadań zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 767/2008, organy wyznaczone do celów VIS, o których mowa w art. 9d i art. 22b ust. 13 tego rozporządzenia, mają prawo dostępu wyłącznie do tych danych ECRIS-TCN znajdujących się we wspólnym repozytorium tożsamości, do których dołączono marker zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia.;

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... z dnia ... w sprawie zmiany rozporządzenia Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (WE) nr 810/2009, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861, (UE) 2019/817 i (UE) 2019/1896 oraz uchylecia decyzji Rady 2004/512/WE i (WE) nr 2008/633/WSiSW w celu zreformowania Wizowego Systemu Informacyjnego (Dz.U. L ...).”;

7) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Po upływie okresu przechowywania danych, o którym mowa w ust. 1, organ centralny skazującego państwa członkowskiego usuwa wpis, w tym dane daktyloskopijne, wizerunki twarzy lub markery, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. c), z systemu centralnego i wspólnego repozytorium tożsamości. W przypadkach, gdy dane dotyczące wyroku skazującego za przestępstwo terrorystyczne lub inne przestępstwo, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. c), są usuwane z krajowego rejestru karnego, natomiast w rejestrze są nadal przechowywane informacje o innych wyrokach skazujących wydanych wobec tej samej osoby, z wpisu usuwany jest jedynie marker, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit. c). O ile to możliwe, usuwanie to odbywa się to automatycznie, i w każdym przypadku nie później niż w terminie miesiąca od upływu okresu przechowywania danych.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 markery, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. c), są automatycznie usuwane po upływie 25 lat od utworzenia danego markera w przypadku wyroków skazujących dotyczących przestępstw terrorystycznych, i po upływie 15 lat od utworzenia danego markera w przypadku wyroków skazujących dotyczących innych przestępstw.”;

8) art. 24 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Dane wprowadzone do systemu centralnego i wspólnego repozytorium tożsamości są przetwarzane wyłącznie do celów identyfikacji państw członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych dotyczące obywateli państw trzecich lub by wspierać – zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 767/2008 – realizację celu VIS polegającego na ocenie, czy osoba ubiegająca się o wizę, wizę długoterminową lub dokument pobytowy może stanowić zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego. Dane wprowadzone do wspólnego repozytorium tożsamości są również przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/818 do ułatwiania i wspomagania poprawnej identyfikacji osób zarejestrowanych w ECRIS-TCN zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.”;

9) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 31a

Prowadzenie rejestrów do celów interoperacyjności z VIS

Do celów przeglądania danych, o których mowa w art. 7a niniejszego rozporządzenia, każda operacja przetwarzania danych ECRIS-TCN przeprowadzona we wspólnym repozytorium tożsamości i VIS jest rejestrowana zgodnie z art. 34 rozporządzenia (WE) nr 767/2008.”.

Artykuł 5

Zmiany rozporządzenia (UE) 2019/818

W rozporządzeniu (UE) 2019/818 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„(20) »wyznaczone organy« oznaczają wyznaczone przez państwo członkowskie organy zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia (UE) 2017/2226, art. 4 pkt 3a rozporządzenia (WE) nr 767/2008/WSiSW i art. 3 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia (UE) 2018/1240;”;

2) w art. 18 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Do celów art. 9a i 22b rozporządzenia (WE) nr 767/2008 we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację przechowuje się również, oddzielone logicznie od danych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, dane, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2019/816. Dane, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2019/816, są dostępne wyłącznie w sposób, o którym mowa w art. 5 ust. 7 tego rozporządzenia.”;

3) w art. 68 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Bez uszczerbku dla ust. 1 niniejszego artykułu, europejski portal wyszukiwania zostanie uruchomiony wyłącznie do celów zautomatyzowanego przetwarzania zgodnie z art. 9a i 22b rozporządzenia (WE) nr 767/2008, od daty uruchomienia VIS zgodnie z art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... (*) (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... z dnia ... w sprawie zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (WE) nr 810/2009, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861, (UE) 2019/817 i (UE) 2019/1896 oraz uchylecia decyzji Rady 2004/512/WE i (WE) nr 2008/633/WSiSW w celu zreformowania Wizowego Systemu Informacyjnego (Dz.U. L ...).”.

Artykuł 6

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od daty uruchomienia VIS zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) 2021/... (**).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego

...

Przewodniczący

W imieniu Rady

...

Przewodniczący

(*) Rozporządzenie zawarte w dokumencie ST 5950/21 (2018/0152A(COD)).

(**) Rozporządzenie zawarte w dokumencie ST 5950/21 (2018/0152A(COD)).

Uzasadnienie Rady: Stanowisko Rady (UE) nr 22/2021 w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) nr 603/2013, (UE) 2016/794, (UE) 2018/1862, (UE) 2019/816 i (UE) 2019/818 w odniesieniu do ustanowienia warunków dostępu do innych systemów informacyjnych UE do celów Wizowego Systemu Informacyjnego

(2021/C 227/04)

I. WPROWADZENIE

1. 16 maja 2018 r. Komisja, po przeprowadzeniu szczegółowej oceny VIS, przedstawiła wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany rozporządzenia w sprawie VIS ⁽¹⁾ (zwany dalej „rozporządzeniem zmieniającym VIS”).
2. Na posiedzeniu 19 grudnia 2018 r. Komitet Stałych Przedstawicieli przyjął mandat do rozpoczęcia negocjacji z Parlamentem Europejskim ⁽²⁾.
3. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął opinię 19 września 2018 r. ⁽³⁾.
4. Europejski Inspektor Ochrony Danych wydał opinię 12 grudnia 2018 r. ⁽⁴⁾.
5. Na wniosek Parlamentu Europejskiego Agencja Praw Podstawowych UE wydała opinię 30 sierpnia 2018 r. ⁽⁵⁾.
6. 13 marca 2019 r. Parlament Europejski przyjął stanowisko w pierwszym czytaniu ⁽⁶⁾.
7. Rada i Parlament Europejski rozpoczęły negocjacje w październiku 2019 r. w celu osiągnięcia porozumienia na etapie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu („wczesne porozumienie w drugim czytaniu”).
8. W trakcie negocjacji stało się jasne, że we wniosku Komisji brakuje niektórych przepisów – tzw. zmian następczych w VIS. To zmiany, które należy wprowadzić do aktów prawnych dotyczących unijnych systemów informacyjnych i baz danych w związku z zautomatyzowanymi zapytaniami, które będą kierowane z VIS do tych innych systemów. Podobne zmiany następcze zostały zaproponowane przez Komisję w odniesieniu do systemu ETIAS ⁽⁷⁾.
9. Z uwagi na zmienną geometrię, która charakteryzuje udział państw członkowskich w unijnych politykach w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w rozporządzeniu zmieniającym VIS można było, z prawnego punktu widzenia, uwzględnić tylko jeden zestaw zmian następczych odnoszący się do zmiany instrumentów prawnych w obszarze dorobku Schengen dotyczącym granic zewnętrznych – pozostałe przepisy nienależące do tego dorobku trzeba było włączyć do odrębnego instrumentu prawnego, czyli rozporządzenia w sprawie zmian następczych w VIS (będącego przedmiotem niniejszego uzasadnienia Rady).
10. 17 czerwca 2020 r. Komitet Stałych Przedstawicieli zmienił mandat Rady, tak by objął on „zmiany następcze w VIS” ⁽⁸⁾. Ponieważ Parlament Europejski przyjął już swoje stanowisko w pierwszym czytaniu, jego zespół negocjacyjny zaznaczył, że określi swoje stanowisko w sprawie tego nowego zestawu przepisów podczas negocjacji międzyinstytucjonalnych.

⁽¹⁾ Dok. 8853/18.

⁽²⁾ Dok. 15726/18.

⁽³⁾ EESC 2018/03954 (Dz.U. C 440 z 6.12.2018, s. 154).

⁽⁴⁾ Streszczenie opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych na temat wniosku dotyczącego nowego rozporządzenia w sprawie wizowego systemu informacyjnego (Dz.U. C 50 z 8.2.2019, s. 4).

⁽⁵⁾ Opinia FRA – 2/2018. <https://fra.europa.eu/en/publication/2018/revised-visa-information-system-and-its-fundamental-rights-implications>

⁽⁶⁾ T8-0174/2019, 7401/19.

⁽⁷⁾ Zob. COM (2019) 3 final i COM (2019) 4 final.

⁽⁸⁾ Dok. 8787/20.

11. Po sześciu rundach politycznych posiedzeń trójstronnych i szeregu posiedzeń technicznych negocjacje zakończyły się 8 grudnia 2020 r. osiągnięciem przez Parlament Europejski i Radę kompromisu w sprawie tekstów dwóch rozporządzeń:
  - rozporządzenia w sprawie zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (WE) nr 810/2009, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861, (UE) 2019/817 i (UE) 2019/1896 oraz uchylecia decyzji Rady 2004/512/WE i 2008/633/WSiSW w celu zreformowania wizowego systemu informacyjnego (zwanego dalej „rozporządzeniem zmieniającym VIS”), oraz
  - rozporządzenia w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) 603/2013, 2016/794, 2018/1862, 2019/816 i 2019/818 w odniesieniu do ustanowienia warunków dostępu do innych systemów informacyjnych UE do celów VIS (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie zmian następczych w VIS” i będącego przedmiotem niniejszego uzasadnienia Rady).
12. Dnia 22 stycznia 2021 r. Komitet Stałych Przedstawicieli przeprowadził analizę ostatecznego tekstu kompromisowego z myślą o osiągnięciu porozumienia.
13. Dnia 27 stycznia 2021 r. parlamentarna Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (komisja LIBE) potwierdziła porozumienie polityczne, a 1 lutego przewodniczący tej komisji przesłał przewodniczącemu Komitetu Stałych Przedstawicieli pismo, w którym potwierdził, że o ile Rada zatwierdzi obydwa rozporządzenia w pierwszym czytaniu, po weryfikacji prawno-językowej, Parlament w drugim czytaniu zatwierdzi stanowisko Rady.
14. Dnia 3 lutego 2021 r. Komitet Stałych Przedstawicieli potwierdził porozumienie polityczne w sprawie kompromisowego tekstu rozporządzeń.
15. Dania nie uczestniczy w przyjęciu rozporządzenia w sprawie zmian następczych w VIS i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ przedmiotowe rozporządzenie, w zakresie, w jakim jego przepisy odnoszą się do SIS regulowanego rozporządzeniem (UE) 2018/1862, stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę przedmiotowego rozporządzenia – podejmie decyzję, czy dokona jego transpozycji do prawa krajowego.
16. Rozporządzenie w sprawie zmian następczych w VIS ma zastosowanie do Irlandii w zakresie, w jakim jego przepisy odnoszą się do SIS regulowanego rozporządzeniem (UE) 2018/1862. Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu przedmiotowego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje w zakresie, w jakim jego przepisy odnoszą się do Europolu, Eurodac i ECRIS-TCN.
17. W odniesieniu do Islandii, Norwegii, Szwajcarii i Liechtensteinu rozporządzenie w sprawie zmian następczych w VIS stanowi – w zakresie, w jakim odnosi się do SIS regulowanego rozporządzeniem (UE) 2018/1862 – rozwinięcie przepisów dorobku Schengen.

II. CEL

18. VIS – ustanowiony decyzją Rady 2004/512/WE (decyzja w sprawie VIS) i rozporządzeniem (WE) nr 767/2008 – to unijny system informacyjny, który usprawnia procedurę dotyczącą wiz krótkoterminowych („wiz Schengen”) oraz pomaga organom wizowym, służbom granicznym i organom azylowym i migracyjnym przeprowadzać kontrolę wobec obywateli państw trzecich, którzy potrzebują wizy w celu wjazdu do strefy Schengen. VIS łączy konsulaty państw członkowskich na całym świecie i wszystkie przejścia graniczne na ich granicach zewnętrznych.
19. Rozporządzenie zmieniające VIS ma na celu dalszy rozwój tego systemu, tak by można było skuteczniej reagować na nowe wyzwania w obszarze polityki wizowej oraz polityki dotyczącej granic i bezpieczeństwa.

20. Rozporządzenie w sprawie zmian następujących w VIS ustanawia warunki przeglądania z poziomu VIS danych przechowywanych w Eurodac, SIS i ECRIS-TCN oraz danych Europolu – do celów identyfikacji trażeń w ramach zautomatyzowanych zapytań określonych w rozporządzeniu zmieniającym VIS.
21. We wniosku Komisji nie uwzględniono warunków dostępu do innych unijnych systemów informacyjnych i baz danych, w których dokonuje się zapytań z poziomu VIS, przede wszystkim dlatego, że wniosek ten przedstawiono jeszcze przed przyjęciem szeregu aktów prawnych dotyczących innych unijnych systemów informacyjnych i baz danych oraz przed przyjęciem rozporządzeń o interoperacyjności.
22. Stanowisko Rady w pierwszym czytaniu eliminuje tę lukę i uwzględnia nowy kontekst legislacyjny w zakresie interoperacyjności, który zmienił się od czasu przedstawienia wniosku.
23. Zmiany techniczne w rozporządzeniach, które stanowią część dorobku Schengen dotyczącego granic (czyli w aktach dotyczących VIS⁽⁹⁾, EES⁽¹⁰⁾, ETIAS⁽¹¹⁾, SIS do celów powrotów⁽¹²⁾, SIS do celów odpraw granicznych⁽¹³⁾ i interoperacyjności w obszarze granic⁽¹⁴⁾), uwzględniono w rozporządzeniu zmieniającym VIS. Zmiany w rozporządzeniach, które nie są częścią dorobku Schengen lub które są aktami dotyczącymi Schengen w odniesieniu do współpracy policyjnej (czyli w aktach dotyczących Eurodac⁽¹⁵⁾, Europolu⁽¹⁶⁾, SIS do celów współpracy policyjnej⁽¹⁷⁾, ECRIS-TCN⁽¹⁸⁾ i interoperacyjności w obszarze współpracy policyjnej⁽¹⁹⁾), uwzględniono natomiast w przedmiotowym odrębnym instrumencie prawnym – z uwagi na zmienną geometrię udziału państw członkowskich w unijnych politykach w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS), Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60–81.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenia (WE) nr 767/2008i (UE) nr 1077/2011, Dz.U. L 327 z 9.12.2017, s. 20–82.

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226, Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1–71.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1860 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen do celów powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 1–13.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1861 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie odpraw granicznych, zmiany konwencji wykonawczej do układu z Schengen oraz zmiany i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1987/2006, Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 14–55.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze granic i polityki wizowej oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2018/1860 z dnia 28 listopada 2018 r., (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1861 oraz decyzje Rady 2004/512/WE i 2008/633/WSiSW (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 27).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchylające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW (Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 53).

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1862 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, zmiany i uchylenia decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1986/2006 i decyzji Komisji 2010/261/UE (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 56).

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiające scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1726 (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze współpracy policyjnej i sądowej, azylu i migracji oraz zmieniające rozporządzenia (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1862 i (UE) 2019/816 (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 85).

24. Obydwa rozporządzenia negocjowano jednak jako pakiet i mają one bezproblemowo się uzupełniać w celu umożliwienia kompleksowego funkcjonowania i użytkowania systemu VIS.

III. ANALIZA STANOWISKA RADY W PIERWSZYM CZYTANIU

A. Uwagi ogólne

25. Parlament Europejski i Rada przeprowadziły negocjacje z myślą o osiągnięciu porozumienia na podstawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu (zwanego dalej „stanowiskiem Rady”), które to stanowisko Parlament mógłby zatwierdzić w jego ówczesnym brzmieniu w drugim czytaniu. Tekst stanowiska Rady dotyczącego rozporządzenia w sprawie zmian następczych w VIS w pełni odzwierciedla kompromis wypracowany przez obu współprawodawców przy wsparciu Komisji Europejskiej.

B. Najważniejsze kwestie

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 603/2013

26. Stanowisko Rady zmienia rozporządzenie w sprawie Eurodac, aby można było:

- udzielić właściwym organom wizowym dostępu do Eurodac do celów przeglądania danych w formacie wyłącznie do odczytu (*read-only*),
- połączyć Eurodac z europejskim portalem wyszukiwania ustanowionym na mocy art. 6 rozporządzenia (UE) 2019/818, aby umożliwić zautomatyzowane przetwarzanie przez VIS, oraz
- prowadzić rejestr każdej operacji przetwarzania danych przeprowadzonej w Eurodac i VIS.

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2016/794

27. Stanowisko Rady zmienia rozporządzenie w sprawie Europolu, aby:

- Europol mógł przedstawiać opinię po otrzymaniu z VIS wniosku o opinię w ramach zautomatyzowanego przetwarzania, oraz
- organy wyznaczone do celów VIS miały, do celów rozporządzenia w sprawie VIS, pośredni dostęp do danych Europolu w oparciu o system trafieniowy (figuruje/nie figuruje).

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2018/1862

28. Stanowisko Rady zmienia rozporządzenie w sprawie SIS do celów współpracy policyjnej, aby można było:

- rejestrować każdą operację przetwarzania danych przeprowadzoną w SIS i VIS,
- udzielić właściwym organom krajowym dostępu do danych wprowadzanych do SIS w celu ręcznej weryfikacji trafień wywołanych zautomatyzowanymi zapytaniami z VIS oraz w celu oceny, czy osoba ubiegająca się o wizę, wizę długoterminową lub dokument pobytowy może stanowić zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, oraz
- połączyć system centralny SIS z europejskim portalem wyszukiwania ustanowionym na mocy art. 6 rozporządzenia (UE) 2019/818, aby umożliwić automatyczne przetwarzanie przez VIS.

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2019/816

29. Stanowisko Rady zmienia rozporządzenie w sprawie ECRIS-TCN, aby:

- do wpisu dotyczącego skazanego obywatela państwa trzeciego można było zacząć dodawać marker wskazujący, do celów VIS, że dany obywatel państwa trzeciego został skazany za przestępstwo terrorystyczne lub inne poważne przestępstwo,
- można było zaznaczyć, że marker ten będzie automatycznie usuwany po upływie 25 lat od jego utworzenia w przypadku wyroków skazujących dotyczących przestępstw terrorystycznych i po upływie 15 lat od jego utworzenia w przypadku wyroków skazujących dotyczących innych poważnych przestępstw,
- zapewnić, by w przypadku zidentyfikowania trafień w wyniku zautomatyzowanego przetwarzania przez VIS markery i kod skazującego państwa członkowskiego lub skazujących państw członkowskich były udostępniane i możliwe do wyszukiwania za pomocą systemu centralnego VIS do celów weryfikacji,
- w przypadku trafienia system centralny lub wspólne repozytorium tożsamości automatycznie mogły przekazywać właściwemu organowi informacje o państwach członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych dotyczące danego obywatela państwa trzeciego,

- można było połączyć ECRIS-TCN z europejskim portalem wyszukiwania ustanowionym na mocy art. 6 rozporządzenia (UE) 2019/818, aby umożliwić automatyczne przetwarzanie przez VIS,
  - można było udzielić organom wyznaczonym do celów VIS prawa dostępu do danych ECRIS-TCN znajdujących się we wspólnym repozytorium tożsamości – do celów wykonywania ich zadań zgodnie z rozporządzeniem w sprawie VIS, oraz
  - można było prowadzić rejestr każdej operacji przetwarzania danych ECRIS-TCN przeprowadzonej we wspólnym repozytorium tożsamości i w VIS.
30. Parlament Europejski początkowo proponował dodanie w rozporządzeniu w sprawie ECRIS-TCN przepisu zobowiązującego Komisję, aby w terminie roku od rozpoczęcia funkcjonowania ECRIS-TCN oceniła, czy dokonywanie zapytań w ECRIS-TCN z poziomu VIS jest niezbędne, jeśli chodzi o wspieranie realizacji celu VIS polegającego na ocenie, czy osoba ubiegająca się o wizę, wizę długoterminową lub dokument pobytowy może stanowić zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 767/2008. Stanowisko Rady przewiduje, że ocena tego, czy dokonywanie zapytań w ECRIS-TCN z poziomu VIS przyczyniło się do wspierania powyższego celu, zostanie uwzględniona w sprawozdaniu, które Komisja ma przedstawić trzy lata po rozpoczęciu funkcjonowania zmienionego VIS.

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2019/818

31. Stanowisko Rady zmienia rozporządzenie w sprawie interoperacyjności (współpraca policyjna), aby dostosować je do celów zmienionego VIS.

IV. PODSUMOWANIE

32. Stanowisko Rady w pełni odzwierciedla kompromis osiągnięty podczas negocjacji między Parlamentem Europejskim i Radą, prowadzonych przy wsparciu Komisji. Rada uważa, że jej stanowisko w pierwszym czytaniu stanowi wyważony pakiet i że rozporządzenie w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) 603/2013, 2016/794, 2018/1862, 2019/816 i 2019/818 w odniesieniu do ustanowienia warunków dostępu do innych systemów informacyjnych UE do celów VIS, po tym, jak zostanie przyjęte, umożliwi połączenie VIS z danymi z innych systemów informacyjnych UE i danymi Europolu, a tym samym umożliwi wzajemne uzupełnianie się systemów, co będzie służyć poprawie zarządzania granicami zewnętrznymi, przyczynieniu się do zapobiegania nielegalnej imigracji i jej zwalczania oraz zapewnieniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa w ramach unijnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w tym utrzymaniu bezpieczeństwa publicznego i porządku publicznego oraz ochronie bezpieczeństwa na terytorium państw członkowskich.
33. Kompromis ten został potwierdzony pismem przewodniczącego komisji LIBE do przewodniczącego Komitetu Stałych Przedstawicieli z dnia 1 lutego 2021 r. W piśmie tym przewodniczący komisji LIBE stwierdza, że zaleci członkom swojej komisji, a następnie zgromadzeniu parlamentarnemu, by zaakceptowali stanowisko Rady w pierwszym czytaniu bez poprawek w stanowisku Parlamentu w drugim czytaniu – z zastrzeżeniem weryfikacji, której mają dokonać prawnicy lingwiści obu instytucji.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL